

VAS-ÉS FÉMMUNKÁS

Előfizetési ára

Égész évre 60 Lel, félévre 30 Lel,
negyed évre 15 L, egyes szám 5 L.

A Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari
Munkások Országos Szövetségének
Hivatalos Közlönye.
Megjelenik minden hó 1-én

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Cluj—Kolozsvár, Strada Memorandu-
lul 21. szám (volt Unió-utca) Redout.

A munka szabadsága

A munkaügyekből származó összeütközéseket szabályozó törvény első szakasza a munkaszabadság elvét iktatja törvénybe. Büszkék lehetünk reá országvilág előtt, hogy haladott hazánkban törvénybe van iktatva a munkaszabadsága, de ezzel meg is szűnik büszkeségünk. A munkaszabadsága törvénybe van iktatva, de a törvény nincsen végrehajtva. Vagy furcsán van végrehajtva. Csendőrszuronnal. A törvény szellemével ellentétes irányban.

A „szabadság“ különben is különös furcsa dolog addig, amíg az egyik oldalon ott áll a szuronyerdő védelme alatt a dús, hatalmas tőke és szemben vele üres, pusztá kézzel, nincstelenül a munkás. A szabad munkás. És ennek a szabad munkásnak munkaszabadságot ad a fent tisztelt törvény. Hogy azután ezt a törvényt hogyan tisztelik a tulsó parton, arra nézve sok, sok példát nyújt a mindennapi élet tarka moziképe és különösen szomorú képét nyújtotta a közelmúltban leviharzott péterfalvi sztrájk. A munkásélet tragédiájának ebből a töredékéből csak néhány tanulságos képet ragadunk ki.

A péterfalvi papirgyár ugynevezett nacionalizált iparvállalat és boldog részvényesei sorában helyet foglalnak a napi politika dús nagyjai. Másoldalról a vállalat munkásai szegény ördögök, akik a spekulációs árversenyfutások örült irama közepette immár két év óta változatlan árak mellett dolgoztak. Amikor az éhbérek nyomasztó nyomorusága már türethetlenné lett, béremelést kértek. A vállalat megtagadta. A mun-

kások sztrájkba léptek. Eddig rendben volna minden és mint-hogy a munkatörvény még nem került alkalmazásra, a törvény is sértetlenül maradt.

A gyár vezetősége azzal tért ki a bérjavítás elől, hogy a külföldi verseny nyomasztóan hat a gyárakra. Szegény papirgyárak, nem keresnek eleget. Majd, ha a kormány segítségükre siet és felemeli a külföldi papir vámját, akkor szó lehet majd a béremelésekről is. A sztrájkolók nem dültek be a szép ígéretek és nem állottak munkába.

Közben a papirgyárak a kormánnyal is tárgyaltak és a kormányt megghatotta a papirgyárak keserve. Szegények, sohasem keresnek eleget, meg azután a munkások még béremelést is kérnek. A jószívű kormány több mint száz perccel felemelte a papirvámot.

Természetes eljárás az lett volna, hogy a papirgyárosok is megemberelik magukat és valami kis részt a bérjavításra fordítanak. Csakhogy a tőke gondolkozása nem ilyen egyszerű. A péterfalvi papirgyár vezetői fel akarták használni az alkalmat arra, hogy csekély néhány órával felemeljék a munkaidőt és egyuttal megszabaduljanak munkásaiknak tulságosan önértetes részétől. A számítás olyan felette egyszerű. Kevesebb munkás, hosszabb munkaidő, még nagyobb profit.

Hogyan oldották meg ezt a látszólag fogas kérdést egy olyan országban, ahol törvénybe van iktatva a munkaszabadság elve? Egyszerűen. A törvény holt papiros, de a csendőrszurony eleven erő. És ez az eleven erő működésbe lépett. A munkaszabadság

törvényének nagyobb dicsőségére Péterfalván megjelentek a csendőrök és néhány nap alatt megoldották a bérkérdést. A munkaszabadság elve pedig?... Elvégre a törvény holt papiros és nem szégyelheti magát. Ki szégyelné magát helyette?

A péterfalvi papirgyár gépei csendőrséggel megmozdultak és a gyár újra ontja a papirost. Szép tehér papirost, amelyre furcsa, cifra törvényeket és szomorú, gyászos történeteket fognak írni és nyomtatni. A csendőrök pedig hazatérnek. Szuronyaik pihenni fognak. Mert elvégre az eredménytelen Terentevadászatok unalmasak. De azzal még nincs rendben a dolog. A csendőrszuronnal letört sztrájk nem oldja meg a termelés kérdését. Amikor a szurony a törvény ellen fordul, olyankor bajban van mind a kettő. Olyankor furcsa láz lepi meg a tömegek lelkét és furcsa dolgok történnek.

Mert nem egészen véletlen dolog, hogy Terentéről dalokat énekelnek. Csak furcsa dolog és szomorú kórtünet. Ezt a szomorú kórt két bacillus terjeszti. A kicsufolt törvény és a megcsufolt csendőrszurony.

Avagy talán egyesek azt mondanák, hogy a törvény, a csendőrszurony nincsenek megcsufolva?... Ez is lehet álláspont. De kegyetlenül lázító álláspont.

Figyelmeztetés! A cluji helyicsoport vezetősége felszólítja a hátralékos tagokat, hogy tagdíjjárulékaikat haladéktalanul rendezzék, mert ellenkező esetben azok a hátralékos tagok, akik 14 napon belül nem tesznek eleget kötelességüknek, a tagok sorából törölve lesznek.

Felhívás szövetségünk összes tagjaihoz

a hetijárulék emelése ügyében

Szövetségünk központi vezetősége folyó évi augusztus hó 9. és 10. én tartott vezetőségi ülésén elhatározta, hogy a hetijárulékokat mintegy 60 százalékkal felemeli és pedig:

- I. osztályu tagoknál 10 leir,
- II. osztályu tagoknál 7 leir,
- III. osztályu tagoknál 5 leire

1924 november hó 1-től kezdődőleg. Ezzel szemben a segélyeket 100 százalékkal szintén felemeli 1925 január 1-től kezdődőleg.

Ezen határozatok hozatalánál a központi vezetőség a március 16., 17. és 18-án tartott kongresszusunk a hetijárulékokra vonatkozó határozatát tartotta szem előtt.

A fenti határozatok közzlése alkalomával ismertetni óhajtjuk azon indokokat, melyek a határozat hozatalát szükségessé tették. A szövetség és a szakszervezetek a tagok gazdasági érdekeinek védelmét csak úgy tudják sikeresen keresztülvinni, ha az ehhez feltétlen szükséges anyagi alap rendelkezésükre áll. Ez olyan tény, melyet hosszasan indokolni szükségtelennek látszik.

A vasmunkások nemzetközi kongresszusa már két évvel ezelőtt úgy határozott, hogy minden szövetség igyekezzen egy átlagos órabérnek megfelelő hetijárulékot bevezetni. Ezen határozat alapján a külföldi testvér-szövetségek ma már mindenütt legalább egy órabérnek megfelelő hetijárulékot fizetnek. Sőt, a németországi hetijárulékok a 2 órai munkabért is meghaladják. A csehországi hetijárulék szintén megfelel egy órai munkabérnek.

Magyarországon például a vasmunkásoknál 9000 korona az egységes hetijárulék, míg a középorabér 8500 korona. Ezenkívül folyó évi július 1-től kezdve hetenként 12.000 koronát fizetnek ellenállási alapra. Nálunk, Romániában 14.55 leir az országos átlagos vasmunkás órabér és a hetijárulék még egy fél órabérnél is kisebb. A drágaságra és a nehéz anyagi viszonyokra való hivatkozás sem lehet elfogadható indok a hetijárulék felemelése ellen, mert hiszen a németországi és magyarországi vasmunkásság is rossz anyagi viszonyok között van és mégis tud áldozatot hozni a szakszervezetéért.

A háboru előtti években nálunk a vasmunkások átlagos órabére 32 fillér volt és egy vasmunkás hetenként 56 fillér hetijárulékot fizetett. Ma az átlagos órabér 14 leir 55 bani és 6 leir a hetijárulék. A háboru előtt az 56 fillér hetijárulékéért 105 percig kellett dolgoznia egy vasmunkásnak, míg ma a 6 leir hetijárulékéért csak 24 percet dolgozik. A háboru előtt a hetikere-

setének 3 és félszázalékát fizette a vasmunkás hetijárulék gyanánt, míg ma egy egész százalékot sem fizet, mert a hetikeresetének egy százaléka 6 leir és 98 baninak felel meg, tekintve, hogy a heti átlagos kereset 698 leir és 40 bani. Három és félszer kevesebbet fizet ma a tag, mint békeidőben, mert a békebeli keresetarány szerint 21 leir hetijárulékot kellene fizessenek. Ezek olyan tények, melyek minden öntudatos munkást gondolkozásra kell, hogy készítsenek. A mai nehéz gazdasági helyzet miatt a szakszervezetek sokkal inkább igénybe vannak véve a tagok által a folyton megismétlődő sztrájkok és munkanélküliség miatt, mint a háboru-előtti időben és ennek dacára a háboru-előtti anyagi áldozatkészség három és félszer csökkent.

Ha azt akarnók, hogy a tagok megélhetését sztrájkok, kizárások és munkanélküliség esetén is biztosítsuk legalább is olyan arányban, mint ahogy az a háboru-előtti segélyezésnél biztosítva volt, úgy 21 leir hetijárulékot kellene fizetni. Természetesen, hogy ilyen arányú tagdíjemeiés nem vihető keresztül, azért lett a központi vezetőség által a hetijárulék 10 leire emelve. Ezen határozat hozatalánál figyelembe vette a központi vezetőség egyes helyicsoportok tagjainak a hetijárulékok felemelése ellen tápláit indokolatlan ellenszenvét.

Indokolatlannak mondjuk, mert hiszen senki sem szeret többet fizetni, de többet kapni mindenki akar, különösen akkor, ha bajban van, már pedig senki sincs biztosítva, hogy anyagi segítségre szorújon.

Mi nagyon jól tudjuk, hogy a fent kimutatott 14.55 leir középatlagos vasmunkás órabér nagyon csekély összeg a tisztességes megélhetéshez, de éppen ezért kell megerősítsük szakszervezetünket, hogy ennek a segítségével az életnivót itt is a nyugati államok vasmunkásai életnivójához emelhessek.

Szaktársak! A fentiek elmondása után reméljük, hogy minden öntudatos munkás megérti a hetijárulék emelésének szükségességét és az áldozathozatalban nem fog elmaradni a többi áldozatkész munkásoktól. Reméljük, hogy a felemelt hetijárulék fizetése által szövetségünket osztályharcos mivoltában anyagilag is megerősíteni segítenek.

Közp. vezetőség.

Figyelmeztetés! A clujli helyicsoport szervező bizottsága figyelmezteti a bizalmiférfiakat, akik a legutóbbi bizalmi ülésen nem jelentek meg, hogy a legközelebbi bizalmi ülésen pontosan jelenjenek meg, mert ellenkező esetben névleg lesznek felszólítva.

Abocșarománai munkásokhoz!

(Bocșarománáról kaptuk leközlés végott az alábbi sorokat, melyek hüen rávilágítanak az „egységesek” által előidézett szomorú állapotokra, melyhez úgy hisszük, nem kell bővebb kommentár. — Szerk.)

A romániai munkásság a háboru befejezése óta létéért és egzisztenciájáért küzd, mely eleinte a tőke nyereségvágya, az utóbbi időben azonban a kormány fejletlen gazdasági politikája következtében alapjában meglett támadva. A munkásság egységes szervezetének sikerült 1920-ban egy megfelelő kollektív szerződést kötni.

A kapitalista-bolsevizmus iparunkat tönkretette, azon iparvállalatokat, melyek az államnak dolgoztak, lecsökkentették, hacsak nem voltak kénytelenek beszüntetni üzemüket. A munkások legnagyobb része rövidített munkaidőt dolgozik, vagy pedig teljesen munkanélkül marad. A munkások a legnagyobb szükségbe jutottak és éppen most, mikor az összetartásra a legnagyobb szükség volna, jelentkeztek a boldogító „egységesek” demagóg politikájukkal.

Ugy jelentek meg, mint a tőke szövetségesei, hogy a munkásság közt egyenlenséget és szakadást létesítsenek. Nem elég, hogy a szervezet az 1920 évi általános sztrájk után a kormány által támogatott sárga szervezetek által legyöngyített az egységesek tovább mennek, felkínálkoztak a kapitalisták hóhéraiul, csakhogy Amsterdammak egy tördőfést adhasanak. És mint látjuk, részben meg is felelték feladatuknak, mert a munkások saját szervezetükkel szemben semmi érdeklődést sem mutatnak és a taggyűlésen hiányosan jelennek meg. A bizalmiférfiaknak és vezető tagoknak sokkal fontosabb dolguk van, mint a gyűlésre jönni (tisztélet a kivételnek), de ugyanakkor elvárják, hogy a vezető emberek mindenkor interveniáljanak, ha a szaktársaknak valami fáj, de ahol olyan munkások vannak, kik még szocialista újságot sem olvasnak, tudásukat nem akarják gyarapítani, akik nem akarnak tudomást szerezni munkástársaik nehézküldelmekről, melyeken át ők is előnyökhöz juthatnak, azok meg is érdemlik azt a bánásmódot, melyben az üzemvezetőség részesíti őket, mely munkásság ellenálló erejének kipróbálására már is kihasználja az alkalmat, hogy bérredukcióval és időnkénti munkaidő meghosszabbítással kísérletezzék. Bocșa-Román kísérletti; nyula lesz a 8 óras munkaidő letörésének. Tehát szaktársak csak tovább a megkezdett utónak és viselkedések gyümölcsei nem fognak elmaradni. Talán az egységesek több előnyt tudnak nektek szerezni. Mi azt mondjuk, folytassák csak ők a befejezzék be megkezdett munkájukat, ennek meglesz talán a gyógyító hatás és reméljük, észretérit benneteket.

Bocșa-Romána, 1924. szept. 15.

1. A bizalmiférfinek kötelessége az érintkező munkások és munkálatok közötti fenn tartani. A szervezettől kapott intézkedéseket és utasításokat a szocialista öntudatnak megfelelően munkáskörökben fogantatottan, végrehajtani. Ugyisint kell, hogy a szervezetben mindig a műhely munkásai kívánóságának megfelelőleg foglaljon álláspontot és hogy a műhelyekben történt eseményeket mindig hűen, az igazságnak megfelelően adja elő.

2. A bizalmiférfiak teendője, hogy a szervezettel szemben közönys, és tudatlan munkásokat megnyerjék, hogy a csüggedőket bátorítsák, a hanyagokat munkára bírják és így a szervezet erősödését minden módon elősegítsék. Ezt úgy érthetik el, ha a tagokkal előzetesen és megértően bábáskodnak, a szervezkedés szükségességét és hasznosságát meggyőző érvekkel bizonyítják és így bizalmat gerjesztenek maguk és a szervezet iránt.

3. A bizalmiférfi munkáskérdésekben a munkaadóval vagy annak megbízottjával egyetértéssel tárgyalhat, hanem egy másik bizalmiférfi meg a választást.

A bizalmiférfi kötelessége

6

BCU Cluj / Central University Library Cluj

8

SZABÁLYZAT

A ROMÁNIAI VAS-, FÉM- ÉS VEGYIPARI
MUNKÁSOK SZÖVETSÉGE

BIZALMIFÉRFI RENDSZERÉRŐL

□□□

Tekintettel azon tényre, hogy a helyicsoport vezetőségeinek, bizalmiférfiainak és tagjainak nem áll rendelkezésükre egy a mai követelményeknek minden tekintetben megfelelő „Bizalmiférfi szabályzat” és tapasztalva, hogy a helyicsoportoknál e rendszer különbözőképpen alakult ki, sok esetben olyan egészségtelen irányban is, ami a szakszervezeti mozgalom rovására van. Szükségesnek tartotta az egységes mozgalom érdekében a Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Szövetsége központi vezetősége ezen „Bizalmiférfi szabályzat” kiadását, hogy ez uton is egy lépéssel előbbre vigye az osztályharc alapján álló nemzetközi szakszervezeti mozgalom ügyét.

E szabályzat legyen utmutatója szakszervezetünk további kiépítésében és naggyáfejlesztésében, minden egyes, öntudatos szaktársunknak, aki a munkásszakszervezeti mozgalom ügyét előbbre vinni óhajtja.

Cluj, 1924 szeptember hó.

A Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Szövetsége
központi vezetősége

A bizalmiférfi munkáskérdésekben a munkaadóval vagy annak megbízottjával egyetértéssel tárgyalhat, hanem egy másik bizalmiférfi meg a választást.

Csak a nagyobb és fontosabb kérdésekkel szabad a bizalmiférfihez fordulni segítségért, utasításért és lehetőleg előzetesen, még mielőtt a baj nem nagy, vagy nem járult el, mert azután már esetleg nehezen, vagy egyáltalán nem lehet a bajon segíteni. Szaktársak, tehát a bizalmiférfiak megválasztásánál saját, jól fel-fogott érdekekben eslelkésznek, ha gondosan elgondolják, hogy majd mindent elvégez a bizalmiférfi, hanem mindenki végezze céltudatosan azt, amit el tud végezni, csak így tudjuk a bizalmiférfi munkáját megkönnyíteni.

Kell, hogy minden munkás anyai öntudattal bírjon, hogy saját apró ügyeit maga intézze el. Minden tag úgy érezze magát, mintha maga is bizalmiférfi volna. A közös cél eléréséért közösen kell dolgozni. Soha sem szabad azt gondolni, hogy majd mindent elvégez a bizalmiférfi, hanem mindenki végezze céltudatosan azt, amit el tud végezni, csak így tudjuk a bizalmiférfi munkáját megkönnyíteni.

személy is. A bizalmiférfi utasításával, intézkedéseivel, felszólításával soha sem szabad személysékedni, mert ezáltal elvesz a fegyelme, mely, ha a munkálatot észrevesz, szinten nem respektálja a bizalmiférfit, illetve a bizalmiférfi keresztlátogatást, hanem ha valakinek kifogásai vannak ellene, azokat tegye meg a műhely-értékeléseken, taggyűléseken stb.

Az osztályharc alapján álló nemzetközi munkásszakszervezetek vezetése mindig a tagok többsége akaratának és érdekének megfelelően kell történnjen. Eppen ezért a tagok közvetlen maguk választják meg a tagok sorából azokat a vezetőket, akiket a legalkalmasabbnak találnak és akikben megvan a bizalom minden tekintetben, hogy mindenki előtt — úgy a hatóságok, mint a munkaadókkal szemben — a legkorrektebben képviselik munkástársaik érdekeit. Így biztosítva van az, hogy a vezető mindig az illető szervezet tagjai többségének az akarata szerint fog dolgozni. Az országos szaktanács tagjait az országos szakmai közgyűlés, a szakmai szövetségek vezetőségét a szakmai kongresszus választja.

A szakszervezetek vezetőit a szakszervezeti tagok a helyicsoportok közgyűlésein, a bizalmiférfi

talánna válik a bizalmi-rendszer is, de még a
es türelmét, azonfelül közömbössé és komoly-
gokkal zaklatni, mert ezáltal elveszti a kedvét
bizalmi minden kicsinyes kérdésekkel és dol-
tudja megállni a helyét. Soha sem szabad a
még a legjobb, legképzettebb bizalmiférfi sem
szükséges a bizalmiférfi támogatása, mert anélkül
Mind ezek után elengedhetetlen és feltétlen

tettel és bizalommal fordul.
a családban a jó apa, kihez mindenki szere-
jó bizalmi olyan kell legyen a műhelyben, mint
segnek is sulyt és tekintélyt tud szerezni. A
respektust, tiszteletet szerezni, miáltal a szövet-
állni helyét és csak úgy tud magának feltétlen
a munkálatjával szemben is csak így tudja meg-
esetleg munkástartásának felvilágosítást adni, de
minden kérdéshez erdemilegesen hozzászólni,
kasszát érintő kérdéstől, mert csak így tud
és pontosan legyen tájékozódva minden mun-
olvasni és gyűlésekre eljárni, hogy mindig jól
Mindenekelőtt: a jó bizalmiférfi sokat kell
az életben előforduló esetre és mozzanatra?
sokat lehetne írni, de lehet-e kitérni minden,
fériak köteleességéről és hivatásáról sokat, nagyon
társaink érdekében igen sokat tehet. A bizalmi-
tezhettünk, amikor a jó bizalmiférfi munkás-

7

2

férfiakat pedig a műhelyértekezleteken választják
meg többségi szavazattal a tagok. Ez a rend-
szer biztosítja, hogy a szervezetben mindig az
történik, amit a tagok akarnak, ami a tagok
érdekeinek legjobban megfelel.

Bizalmiférfi tehát a szakszervezeteknek min-
den egyes vezetője, mert állását a tagok bizal-
mából tölti be, de tulajdonképpen bizalmiférfiak-
nak csak azok nevezetnek a mozgalomban,
akik a műhelyekben választottak a tagok és a
szakszervezet érdekei megvédésére bizalmifér-
fiakká, akik tulajdonképpen előharcosai a munkás-
mozgalomnak.

A jó bizalmiférfitől sok függ. Az a szer-
vezet, melynek jól kiépített bizalmiférfi-rendszere
van, mindig erős és jó alapokon nyugszik, az
ilyen szervezet mindenkor és minden időben,
minden terrorral és üldözéssel meg tud küzdeni,
jöjjön az bármely oldalról és bármely formában.
Nem egy példát tudnánk felhozni a gyakorlati
mozgalomból... Tapasztaltuk, hogy a jó bizalmi-
férfi-rendszerrel bíró mozgalom még a nagy
munkásüldözések után is mindig megerősödve
került ki a harcból; a tagok áldozatkészsége,
szocialista öntudata és a szervezethez való ra-
gaszkodása mindig erősebb lett. Mert ez a rend-

tesz az illetékes fórumnak.
nem respektálja, figyelmezteti, vagy jelentést
igazságos betartása felett, ha bármely fél azt
7. Örökös a kollektív szerveződes pontjainak
segének tesz jelentést.

ha pedig főbizalmi nincs, úgy a csoport vezető-
az ügyvel véleményezés vagy elintézés végett,
nem tud jutni, akkor a főbizalmiférfihez fordul
sekben elsősorban tárgyal, ha megállapodásra
és munkaadók között felmerült vitás kérde-
csoport vezetőségének bejelenteni. A munkások
intézni. Ha ez nem sikerül, akkor tartozik a
tételt igyekszik celszerűen és tapintatosan el-
6. A munkástartásai között felmerült ellen-
munkaközvetítőjének.

A munkásszükségletet bejelenti a szakszervezet
munkaközvetítése útján kerüljenek be munkások.
követítésre, hogy a műhelybe a szakszervezet
5. Nagy gondot kell fordítani a munka-
egy rögtön módot kell nyújtani a belépésre.

járulékaival, ha pedig nem tagja a szervezetenek,
zetnek és ha tagja, úgy rendben van-e tag-
társaitkat ellenőrizik, hogy tagjai-e a szerve-
4. Az újonnan munkába lépő munkás-
társat is köteles bevonnai a tárgyalásokba.
társat, vagy ennek hiányában egyik munkás-

10

15

vezet vezetőségének határozati javaslat formá-
jában, amiről a szakcsoport vezetőségi ülése dönt.

14. Ha a bizalmiférfi három egymás után
következő ülésen igazolatlanul nem vett részt,
a szervezőbizottság erről értesíteni tartozik egy
megbízott által a műhely munkásait, akik más
bizalmiférfit tartoznak választani, olyant, aki
köteleességének eleget fog tenni.

15. Minden olyan kérdésben, mire vonat-
kozólag a jelen szabályzat nem intézkedik, a
szakszervezet vezetőségének az utasításai irány-
adók.

formában költöttek, stb.

14. Igékszik megtudni az olyan üzleti titkokat, amiből a munkásnak előnye származhat, pl. a határidőhöz kötött rendelések millien

rendelkezésére.

13. Figyelemmel kíséri a termelés mennyiségét, hogy adandó alkalommal adatok álljanak is megismerkedjen az üzem szellemi vezetésével.

12. Igékszik az üzemi tanácsnak szükségességét a munkálatokkal megismertetni és végrehajtását elősegíti.

11. Gondoskodik a szervezet által hozott határozatoknak végrehajtásáról, illetve annak dolgoknak a kiosztásáról, kezeléséről.

10. Gondoskodik gyújtóivék, röpítarok, szaklapok és hasonló munkáskérdéseket szolgáló tokat beszél meg és azokra orvoslást keresnek.

9. Gondoskodik, hogy a műhely munkásai időnként értékelje legyenek összehíva, hol a műhely viszonyait, az esetleges vizsszás állapotokat beszél meg és azokra orvoslást keresnek.

8. Ha az üzemben olyan jelenségeket vesz észre, mely a munkások egészségét vagy testi-lelki állapotukat veszélyezteti, erről azonnal jelentést tesz a vezetőknek vagy más illetékes fórumnak.

11

14

résztehet a szakszervezet vagy szövetség egy vagy több kiküldöttje tanácskozási és soronkívüli felszólalási joggal.

9. Minden bizalmiférfinak, ugy a főbizalminak is egy-egy szavazati joga van egyszerű szavazások alkalmával. Szavazategyenlőség esetén a szakszervezet (helyicsoport) vezetősége dönt.

10. Bármely kérdés szavazásra bocsátása előtt joga van minden bizalmiférfinak vagy küldöttnek ahhoz, hogy tagszavazást kérjen az elnöktől, tagszavazás esetén minden bizalmiférfinak annyi szavazata van, ahány tagot képvisel.

11. Ha valamely bizalmi a bizalmiülésen betegsége vagy egyéb elfogadható okok miatt előreláthatólag megjelenni nem tud, ugy a bizalmi megbízóinak jogukban van ideiglenesen más bizalmival képviseltetni magukat, amit írásban kell a bizalmiférfi-testületnek bejelenteni.

12. A főbizalmi tagszavazás elrendelése esetén csakis annyi szavazattal bír, ahány tagnak műhelybizalmija.

13. A bizalmiférfitestület ülése akkor tartható meg, ha legalább a nyilvántartott bizalmiférfiak felerésze jelen van. Az ülésen hozott minden határozatról jelentés teendő a szakszer-

és száz eset van, amit itt bővebben nem részletezünk. Száz munka értéke nagy mértékben emelhető. Száz rendelkezésükre munkanélküli tartalékcsereg, a kell lenni, mert ha a munkaadóknak nem áll A konjunktúrális viszonyokra is figyelemmel mint vismajor szerepel az ilyen üzleti kötetekkel, aól való kibújásra, mivel tudvalevőleg a sztrájk részere üdvös volna a határidőhöz kötött szállítások azért provokálja munkásait, mert egy sztrájk káros lehetne. Sokszor ugyanis a munkaadó ami később a szervezetre vagy munkástársaira felhívásában magat olyan dolgokra ragadtatja, elbíralja a dolgokat. Sohasem szabad pillanatnyi nak. Mindig a józan ész logikájával kell, hogy hasznára lehet a szervezetenek és munkástársai-mával higadtsága és nyugodtsággal nagy birközni tudjon. Különösen bérmozgáalom alkal- lenni, hogy a munkaadók ravaszságával meg- A jó bizalmiférfinak szüles látókörűnek kell öntudat és feylelméletesség.

cselkedeleteiből ki kell csendülnön a szocialista ismeri, az nem lehet vezető. Minden vezető vezkedés ügyeit, a szocialista eszméket nem hosszabb idő óta látja legyen, mert aki a szer- helyezni arra is, hogy a szakszervezetűnek is tekintélyt és súlyt tud szerezni. Súlyt kell

9

3

szer az, mely elszakíthatatlan összekötő kapocs a tagok és a szervezet között. De mindezen felül nem elég, hogy csak a bizalmiférfiak dolgozzanak és tegyék meg a kötelességüket, hanem minden munkásnak erkölcsi kötelessége odahatni, hogy ellenfeleink támadásait sikeresen vissza tudjuk verni és hogy a munkásság osztályharcát a tőkésosztállyal szemben győzelemre tudjuk vinni. Azért szükséges, hogy szeretettel, lelkesedéssel, önfeláldozással dolgozzunk szervezeteink kiépítésén. Különösen belső szervezeteink kiépítésén kell lelkesedéssel dolgozni, mert szervezeteink csak tartalomnélküli keretek, ha hiányzik az egymás iránti szeretet, megértés és bizalom. Ha nem minden tag óre, védelmezője annak a szervezetnek, mely mindnyájunknak szerető édesanyja, akkor hiába egy pár lelkes szaktársnak minden erőfeszítése, akkor a bizalmiférfiak is csak fél munkát tudnak végezni. Már pedig a mai nehéz időkben egész embe- rekre és teljes munkára van szükség. A pillanatnyi elért sikerek után nem szabad elbizakodni, mert ellenfeleink nem jószántukból és meggyőződésből tették és teszik az engedményeket, hanem kényszer halása alatt, melyet a legelső alkalommal (mikor a szervezeti lezüllést látják),

lesél. Ezáltal a szervezetenek és a szövegségnek társainak a bizalmát, szeretetét és megbecsülését. Olyannak, aki teljes mértékben bírja munkásságát, aki teljes mértékben is jó munkásnak kell lenni és gondolt magaviseletét, jellemes, józanlelétét és aki erre alkalmas. Elsősorban nyugodt, meg-hanem gondosan ki kell szemelni azt az embert, férfit, mint ahogy az sokszor lenni szokott, közbevetett ajánlatra megválasztani a bizalmi-előrelátás. Soha sem szabad egy meggondolatlan, éppen itt kell nagy óvatosság, gondosság és s így a bizalmiférfi sem lehet akárcsi, sőt, sulyt kell helyezni vezetőink megválasztására könnyű, nagyon sok függ a vezetőinktől, nagy zeteink vezetése és a mi küzdelmünk nem olyan Mindezekből láthatjuk, hogy a mi szerve-

Ki lehet bizalmiférfi?

hivatásának a szervezeti életben mondhatjuk, hogy a bizalmiférfi megfelel fontos felében alkalmazza. Csakis ezen elv alapján munkásság és nem egyesek érdekeinek meg-kell lebegjen az, hogy cselekedését az öss-znak követni. A jó bizalmiak mindig szem előtt hájtó szervei és azok utasításait mindig tartoz-hétők, akik tulajdonképpen a szakszervezetek végre-

5

4

amikor a munkásság soraiban hézagot vesznek észre, a munkásságnak nyújtott engedményeket rögtön visszavonják, hogy a réginél is rosszabb helyzetet teremtsenek. Mert, ha lehet alkalmazni a közmondást: „farkas elhányja a szőrét, de a természetét nem“, úgy ez talál a mi kapitalista ellenfeleinkre. Igen sokszor a munkaadók szeretnék a bizalmiférfit a tagok előtt diszkreditálni azáltal, hogy olyan kijelentéseket tesznek személyéről, ami — ha igaz volna — őt az állására alkalmatlanná tenné. Fontos tehát, hogy az ilyen kijelentések elbírálásánál mindig szem előtt tartjuk azt a tényt, hogy jó bizalmiférfi a munkaadó előtt kellemetlen, ami természetes is, mert elsősorban ő kell, hogy a kizsákmányolási törekvéseknek gátat vessen. Különösen nagyobb üzemekben szokásban van a munkásoknak kedvezményes ruha és élelmiszerek adása, aminek az elosztását, ha nincs elegendő mennyiség, vagy a minőség rossz, a bizalmiakra szeretnék bízni. A bizalmiak azonban mindig szem előtt kell tartani, hogy ő nem a munkaadó, hanem a munkásság bizalmija és ilyen megbízásokat ne vállaljon, hanem csakis a minőséget és a mennyiséget ellenőrizze. Bizalmiférfi nélkül a mai szakszervezetek el sem képzel-

1. Bizalmiférfiakat úgy kell megválasztani, hogy a kispárti műhelyekben is mindenütt legyen bizalmiférfi, tekintet nélkül arra, hogy hány ember dolgozik azon műhelyben. Oly kis-üzemben, ahol legalább 15—20 munkás dol-gozik, két bizalmiférfi választandó.
2. Nagyonb üzemben 25 munkásig 1, 25—50-ig kettő, 50—100-ig három és minden további 50 munkás után egy-egy bizalmiférfi választandó műhely-vagy gyári értekezleteken, a

Bizalmiférfi-testület

kezeleten történik.
18. Lemondása a műhely- vagy gyári érte-bizalmiférfit választani.
17. A bizalmiférfi tartozik előre jelenteni megbizóinak a munkahelyről való végleges el-távozását, hogy gondoskodni lehessen más-16. A hátralekötő tagoktól egy nyilván-tartást vezet.
15. Minden hónapban legalább egyszer meggyőződik, hogy a tagok szakszervezeti köte-lezettségüknek elegendő tetteket-e? E célból a tag-könyvek behozását és felmutatását rendel-heti el.

12

13

szakcsoport egy vagy több kiküldöttje jelen-létében.

3. Bizalmiférfiak a nagy üzemekben szakmák szerint választandók.

4. Minden nagyobb üzemben egy, esetleg két főbizalmi választandó. A főbizalmi az üzemben alkalmazott összes munkások közös értekezleten választják, tekintet nélkül, hogy mely munkanemhez tartozik. Minden olyan ügyről, amit a bizalmiak elintézni nem tudnak, a főbizalminak kell jelentést tenni, ugyszintén az olyan általános jellegű ügyekről is, amik a gyár összes munkásaira vonatkoznak. A fő-bizalmi megkísérli az ügy elintézését és ha a kívánt értelemben ez nem sikerül, tartozik a szakszervezet vezetőségének jelentést tenni.

5. Az így megválasztott és a szakszervezet vezetőségénél nyilvántartott bizalmiférfiak együt-tesen alkotják a bizalmiférfi-testületet.

6. A bizalmi-testület, ahányiszor a szükség megkívánja, de legalább havonta kétszer, előre meghatározott napon, együttes ülést tart, hol általános jellegű kérdéseket beszélnek meg.

7. A bizalmiférfi-testületen a saját kebe-lükből esetről-esetre választott elnök elnököl.

8. A bizalmiférfi-testület tanácskozásain

Nagy vasmunkássztrájk Ausztriában

Hatalmas szakszervezeti küzdelmet harcoltak végig szaktársaink néhány nappal ezelőtt Ausztriában. Évekre visszamenőleg talán ez volt a leg hatalmasabb és legjelentősebb, melynek legnagyobb hatása volt a közgazdaságra mindazon harcok között, melyeket eddig látunk. Hogyan is került küzdelemre a sor? Egy évvel ezelőtt a bécsi fémmunkások kollektívszerződést kötöttek. Jobb idők reményében a munkások kilenc hónapig nem álltak elő bérkövetelésekkel. Ez alatt az idő alatt az összes közszükségleti cikkek drágulása hatalmas lépésekkel haladt. Így került a sor oly követelésekre, melyeknek jogossága semmiképpen sem volt megtámadható. Hosszas alkudozások a vállalkozókkal a bérek felemelése iránt, eredménytelenek maradtak. A vállalkozók hovatovább, mind visszautasítóbb magatartást tanúsítottak. A memorandum, melyet a vállalkozók a Népszövetség egyik képviselőjének adtak át, reakcionárius törekvéseknek igazolása volt. A memorandum a kapitalizmus valóságos kulturdokumentuma, követeli a 8 órás munkaidő megszüntetését, a törvényes szociálpolitikai mérséklését, a házbérek emelését és könnyítéseket az adó tekintetében, — végeredményében telve van a munkások elleni gyűlölettel és vádaskodással. Ezzel a helyzettel egy csapásra borzasztóan kiéleződött. A megbotránkozás valóságos vihara tört ki az egész munkásságban. Mialatt a fémmunkások szövetségének vezetősége megegyezést írtóztatva magát, a vállalkozók részéről szeptember 10-ig észszertű ellenajánlatot követel, egyes bécsi üzemek munkásai rögtön sztrájkba léptek. Szeptember 10-én a szervezet határozata következtében az egész bécsi fémparban megkezdődött a sztrájk. Ezen a napon délelőtt hetven ezer férfi és nő sztrájkolt. Szeptember 14- és 15-én közvetlen tárgyalásokat kezdtek a küzdő felek, mindenesetre miután szeptember 15-én a sztrájk az egész országra kiterjedt és 120.000 ember állott harcban. Feszültséggel figyelte az összes lakosság a tárgyalás egyes mozzanatait. Midőn este az ügy rendkívül kritikus pontot ért el, a kormány egyik kirendelt képviselője közbelepett és a munkásság kényszerítve látta magát a sztrájk egyik előkészített erősítő eszközét alkalmazni: a villanyszerelők Bécs belvárosát sötétségbe borították. A jóllakottak mulatóhelyei kiürültek és több nagy napilapot nem lehetett kinyomtatni.

Az éjszaka tárgyalásokkal telt el, a reggeli órákban az elfogadható formulát megtalálták. A feszültség azonban még nem múlt el. Szeptember 17-én a munkások a helyzetet megtárgyalták. A villamosáramot a belvárosra még visz-

szatartották. A villamosvasutak minden órában elveszítették hajtóerejüket. Estére kiderült minden, a munkások elismerték bizalmiférfiuk megállapodásait és a harc véget ért.

A bécsi fémmunkások 15 százalék pótlékot követeltek és kerek 14 százalékot harcoltak ki. Két hónapon belül a bérek állandó jellegű rendelkezésének meg kell történnie. A vállalkozók

nagyratörő tervei a munkaidő meghosszabbítását és a tuórák csékélyebb díjazását illetőleg, az Orkusba tűntek.

A munkásság, mely határozottságának bizonyítékát adta, ujult erővel örködni fog, fegyverzetét készenlétbe fogja tartani és a vállalkozók elbizakodottságának újabb kitöréseit minden időben képes lesz erős akarattal visszaverni.

Csendőrszurony a sztrájk ellen

A péterfalvi papirgyár munkásait csendőrökkel kényszerítették munkába

Mint már többször ismerteltük, Péterfalván június 26-án 350 munkást sztrájkba kergetett a papirgyár milliomos részvényeseinek a szűkkebltsége. Azóta több esetben volt tárgyalás, de a cézári pözban beszélő Rotter igazgatóval nem sikerült megegyezésre jutni. Ez az ur ugyanis heteken keresztül nem volt hajlandó semmi engedményt tenni. Hosszas alkudozás után nagynehezen 20 százalékos fizetésjavítást ígért az igazgatóság a munkásoknak, ami már-már lehetővé tette a megegyezést, de akkor azzal állott elő Rotter ur, hogy nem hajlandó 40—50 munkást visszavenni. A munkásság természetesen nem volt hajlandó munkástársai utcáradobását tudomásul venni és tovább harcolt a győzelem reményében.

A munkásság példás magatartása a végsőkig felbőszítette a gyár igazgatóját és már az ördöggel is szövetekezett volna, csak hogy a sztrájkot letörni segítse. Az évek folyamán lopásért és más egyéb bűnökért elbocsájtott munkásokat szeretettel állította munkába Rotter ur és a békéltetőtárgyaláson inkább ragaszkodott a tolvajokhoz, mint a becsületben megőszült, 20—30 évet dolgozott sztrájkoló munkásaihoz.

A gyár kapujára és a *primárián* (?) kifüggesztett 20 százalékos fizetésjavítási ígérettel csábította a munkásokat munkába az igazgatóság. A munkások a felhívásra jelentkezni is kezdtek, de az igazgató ismét hatalmi gögtől eltelve érezve magát, többeket elutasított, másoknak pedig megparancsolta, hogy hétfőtől kezdve 12 órát dolgoznak naponta. Az egyszerű munkások nem lévén tisztában a „modern” üzemi vezetés technikájával, sehogy sem akarták megérteni, hogy miért kell egyrésztüknek az utcán maradni az állítólagos munkahiányért, míg másrésztük naponta 12 órát dolgozik az állítólagos sok munka miatt.

Nagyon is kilátszott a lóláb és könnyen rájöttek, hogy itt egy ravasz trükről van szó és azért hélfőn, szeptember 15-én még a munkába jelentkezettek sem mentek munkába.

A munkásság észhezterése még jobban felbőszítette a dühöngő igazgatót

és mint utolsó fegyvert, a munkásság denúnciálását kíséreltette meg a gyárba hozott sziguranca-det.kív utján.

Tudni kell ugyanis, hogy Rotter ur Sibiuból egy detektívét hozatott már a sztrájk első hetében, mint ál-gépészt, akinek a sztrájkoló munkások megfigyelése lett volna a hivatása.

Természetesen a sztrájkoló munkások szóba sem állottak a sztrájktróként ismert detektívvel és így csakis levegőből vehette az információit.

Ez e detektív 14-én feljelentést tett a munkásság több vezetője ellen, hogy azok leszurással fenyegették az igazgatót és azzal is fenyegetőztek, hogy a gyárba bombát fognak dobni.

A feljelentés alapján több munkást a csendőrségre vittek, akik közül ötöt, névszerint: Thut Mihály, Hupprich János, Walter Simon, Propedorier Mátyás és Falk András elvtársakat a sibiui ügyészségre kísérték át.

Az elvtársak, hogy a Sibuba gyalog való toloncolás borzalmaitól megszabaduljanak, kénytelenek voltak a csendőrök oda- és visszautazási költségeit is fizetni.

A letartóztatások után a megfélemlített munkásokat a kirendelt csendőrszakasz házról-házra járva, kényszerítette munkába. Voltak, akik így sem akartak dolgozni és a gyárból megszökve, a közeli erdőbe menekültek, akiket újból összeszedve, kényszerítették másodsor is munkába. Többek között a kazánfűtőkkel is megtörtént ez a hallatlan eset.

Szövetségünknek tudomására jutva a dolog, a minisztériumhoz fordultunk rendkívüli bizottság kiszállását sürgetve, hogy az ügyben szereplő bűnösök ellen eljárni lehessen.

A minisztériumból kiküldött vizsgálóbiztos azonban csak a munka rendes menetét állapította meg, de arra, hogy miképpen kényszerítették a munkásokat munkába, nem terjesztette ki a vizgálatot. Már pedig éppen ennek a megállapítása lett volna fontos.

Igy tehát sikerült csendőrszuronyokkal a sztrájkot letörni. Sikerült a munkaszabadság elvét sárbaiporva 300 ember szabadságától megfosztani csak azért, mert így kívánta azt a profit. De

mi kérdjük, hogy lehet-e és szabad-e békés munkásokat akarataik ellenére szuronyerővel munkába kényszeríteni?

Itt jegyezzük meg, hogy a letartóztatott elvtársakat önapjai fogvatartás után szabadon bocsájtotta az ügyészség, mert a feljelentés minden komoly alapot nélkülözött.

Bérmozgalom a Zsilvölgyében

A zsilvölgyi munkásság kollektív-szerződése folyó év június hó 30-án lejárt és a munkásság körében erős mozgalom indult meg, hogy a munkások megnehezítsék megélhetési viszonyok szerint legyenek felemelve.

A bányatársulatok képviselői minden módon megakarják gátolni a munkásság jogos igényeinek a kielégítését és azért még a megbízólevelek aláírásában is igyekeztek meggátolni a munkásságot. Csak természetes, hogy a bánya urainak kapóra jött az ostrom-állapot is, mert hiszen ezáltal meglé-ven gátolva minden gyülekezés, nem volt alkalmuk közös megbeszéléseken kifejezni a munkásság egyöntetű álláspontját.

Végre hosszas utánjárás után szövetségünk és a bányamunkások szövetsége ismételt intervenciójára sikerült nagynehezen, szeptember 7-ére gyűlésengedélyt kapni, hogy ezen gyűléseken a munkásság határozhasson a kollektív-szerződés összes pontjai felett.

Az egész Zsilvölgyében megtartott gyűléseken a panaszok özöne hangzott el a bányatársulatok kizsákmányolási politikájára ellen, de ez nem befolyásolta a bányák urait abban, hogy a szeptember 10-én megkezdett bértárgyalásokon ki ne jelentsék azon nézetüket, hogy a munkásság meg van elégedve sorsával, amit szerintük az is bizonyít, hogy a gyűléseken nem jelent meg az összmunkásság többsége.

A munkásság képviselői feleletképpen benyújtották a megbízóleveleiket, amiket 9807 munkás irt alá. Ugy látszott, hogy a bányaurak rosszul lettek értesítve a besugóik útján és nem voltak elkészülve az ily nagytömegű aláírásokra. Rögtön találtak azonban kifogást is, azt állítván, hogy az aláírások egyrésze nem történt sajátkezűleg és azért nem lehet figyelembe venni. Hiába érveltek a munkásdelegátusok azzal, hogy a munkásság egy része éppen a kapitallista társadalom hibájából írni nem tud, vagy ha tud is csak nagyon gyengén és azért iratták másokkal oda neveiket. Nem sokat használt semmiféle érv, mert a bányagazgatók már eleve úgy határoztak, hogy tárgyalni nem fognak, mert a munkásság nagy része szervezetlen és azért tudták, hogy nem lesz aki őket tárgyalásra kényszerítheti.

Kereken ki is jelentették, hogy a szakszervezetek nem voltak illetékesek a memorandum benyújtására, mert a munkásság nagyobb része szervezetlen és pedig szerintük éppen azért nem szervezkednek, mert nagyon is megvannak helyzetükkel elégedve.

Hosszas vita után is ragaszkodtak makacson az előbb kifejtett álláspontjukhoz, még megtoldva azzal is, hogy ők jóakarattal tíz százalék javítást adtak szeptember 1 től kezdődőleg, ami szerintük bőven is elég.

A munkásság képviselői látva, hogy itt a munkáltatók tervszerűleg előkészített akciójáról van szó, kérték, hogy a munkaügyi inspektor a helyszínére kiszállva, győződjön meg az aláírások valódiságáról és egyszermind kérdezze meg a munkásokat, hogy megvannak-e elégedve a 10 százalékos fizetésjavítással.

Az inspektor azonban a helyszínére való kiszállás helyett az egész vitás ügyet a munkaügyi minisztériumhoz terjesztette fel, hogy ott döntsenek: van-e helye a bértárgyalásnak, vagy pedig a szerződést automatické meg-hosszabbodottnak tekintsék 1925 január 1-ig azon indokkal, hogy nem lett szabályszerűen felmondva.

Ezen tárgyalások lefolyásából is láthatja a zsilvölgyi munkásság, hogy hiába való légvárakat építeni a társulatok jóakarataira, mert az legfennebb csak tíz százalékos fizetésemelésig terjed, akkor, amikor a fizetések duplája is kevés volna.

Fizetésjavítást adni nem akarnak, de a társulati konzumban az árakat 60—80 százalékkal is felemelték. Ilyen az ők nagylelkűsége és ennek dacára mégis vannak akik várják, hogy a sült galamb a szájukba repüljön vagy pedig úgy akarnak nyomoruságukon segíteni, hogy havonta 35—40 műszakot csinálnak és ezáltal egészségüket feláldozzák a tőkének.

Végre meg kell hogy tanulja a zsilvölgyi munkásság is, hogy csakis erős szervezkedéssel segíthet helyzetén, addig pedig minden siránkozás hiábavaló.

Sztrájk a lespezi üvegyárban

Mintegy két hónappal ezelőtt a lespezi üvegyár (Moldova) munkásai szervezkedni kezdtek, hogy ezáltal türethetetlen anyagi helyzetükön segíteni tudjanak.

Az üvegyár urai minden elképzelhető eszközt igénybevettek a szervezet megalakulásának megakadályozására. De mindhiába volt minden mesterkedés, mert a megszervezett munkások szeptember hó elején memorandumban kérték helyzetük javítását, amit az igazgatóság nem akart tudomásul venni.

A végsőkig elkeseredett üvegyári munkásság szeptember 24-én sztrájkba lépett, hogy a benyújtott memorandum pontjainak érvényt szerezzen. — Rusu

szaktárs szövetségünk képviselőjében Lespezre utazott, hogy a munkásság képviselőjében a tárgyalásokon részt vegyen. Lapzártakor értesülünk, hogy Rusu szaktársunkat letartóztatták. Az ügyről lapunk jövő számában bővebben írunk.

Bérmozgalom Gyéresen

Az aranyosgyéresi mezőgazdasági gépgyár arról nevezetes, hogy ott nap 10 órai munkaidőre veszik fel azokat a szaktársakat, akiket a szerencsétlenségük ebbe a gyárba visz. A tízóra munkaidő is kevés a gyár pénzéhes urainak és azért állandóan 12—16 órát dolgoztatják jobb sorsra érdemes munkásaikat. A gyár munkásai meguntva sok hitegetést, az utóbbi időben egy kollektív-szerződés tervezetét készítettek, melyben a nyolcórás munkaidőt, fizetéses szabadságot és más olyan dolgokat kérnek, amiket más hasonló gyárakban a munkásság már régen élvez. Reméljük, hogy a szaktársak kérése eredményes lesz.

Taggyűlés Clujon

A vasasszaktársak szeptember 18-án este 6 órakor látogatott taggyűlést tartottak a Munkásotthon helyiségében Krausz szaktárs elnöklete alatt. Elnöki megnyitó beszédében rámutatott arra a körülményre, hogy a fennálló viszonyok miatt nem lehet a havonta ként esedékes taggyűléseket megtartani. Ezután a pénztári, könyvtári és ellenőri jelentések után a titkári jelentést Bruder szaktárs terjesztette elő összefoglalva a vezetőség eddigi működését és a kisiparban kötött kollektív-szerződéseket, amely 13 bádogos műhelyre vonatkozik, majd a többi üzemek szeptember 15-én esedékes bérrevízió ismertetése után a péterfalbérharc brutális letörését vázolta. Ebben a kérdésben a taggyűlés határozott javaslatot fogadott el, melyben erőlysen tiltakozott a hatósági önkényeskedés ellen.

Tagok figyelmébe! Jelen számunkban közöljük a központi vezetőség által elfogadott **Bizalmiférfi szabályzatot**, mely minden szaktársnak utmutatóul szolgálhat a szakszervezeti életben. Tekintettel arra, hogy a szabályzat külön nem fog megjelenni, kérjük a szaktársakat ezt őrizték meg.

Nyugtázás. A péterfalvai sztrájkoló munkás társaink részére újabban a következő csoportok küldtek anyagi támogatást: Reszó 5000, turdai csoport 809.50, Zernesti 8 Miskolci-gyár öntői Turda 200, Pusztakalás 253, gyéresi öntők 100, Cluj 2000, összesen 8442.50 lei. A múlt hónapban nyugtázott 13.121 leivel összesen 21.563 lei 50 bani

Felelős szerkesztő: Bartalis Sándor.
Kiadó: A Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Szövetsége.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Cluj-Kolozsvár, Strada Memorandului 21

Gutenberg-könyvnyomda Cluj